

# Debattert

PUBLISERT 5. juli 2010

## Stemmebruk

- **99 % stille** Norske forskere deltar ikke i den elektroniske offentligheten. Det er uprofesjonelt av dem. For slik gir de antiakademiske meningsyttere fritt lende i noen av de viktigste opinionsdannende mediene.

*Martin Grüner Larsen i Prosa, 3, 2010*

- **Vil stå frem** Mange vil altså stå frem, men journalistene mener det er viktig å beskytte folk mot seg selv, fordi slike oppslag snarere vil forsterke myter enn å skape åpenhet og forståelse. Dette kan bety at journalistene gjerne vil intervju hovedpersonene selv og beskrive annerledesheten, men ikke hvis den er for annerledes. Journalistene sensurerer altså i det godes tjeneste, men står også i fare for å stenge personer med psykiske problemer ute fra spaltene.

*Lisbeth Morlandstø i Tidsskrift for psykisk helsearbeid, 2, 2010*

- **Lov eller ikke** I går bestemte jeg meg for å kompromisse litt, og opprettet en lukket blogg hvor folk kunne dele overgrep, overtramp og vonde erfaringer de hadde opplevd i terapi.... Men hva skjer? Dagen etter ser jeg at over 160 faste lesere har avsluttet sitt abonnement på den to år gamle bloggen min. Siden jeg ikke har opplevd noe slikt tidligere, er det nærliggende å tolke det som at det ikke er legitimt å kritisere behandlere innen psykisk helsevern for dårlig arbeid.

*Sigrun Tømmerås i bloggen sin 25. mai*

- **Førersete** Sosiale medier og sosiale nettverk på Internett representerer ikke bare nye måte å skaffe seg helseinformasjon på. De bidrar også til endrede maktforhold: Pasientene ønsker ikke bare å være i sentrum, de vil sitte i førersetet!

*Redaktør Cecilie Haug i Tidsskrift for Den norske legeforening, 10, 2010*

## Engasjert?

Vær med å bidra til utviklingen av norsk psykologi. Tidsskriftet ønsker debatt om alt fra metoder, ideologi, fagetikk, og utdanning, til helsepolitikk, lønns- og fagpolitiske spørsmål og aktuelle samfunnstemaer.

Send ditt bidrag til:

[redaksjonen@psykologforeningen.no](mailto:redaksjonen@psykologforeningen.no)

*Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 7, 2010, side*